

ПУГАЧОВА Юлія,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЩОДО ПИТАННЯ РОЛІ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ

Глобалізацією вважають об'єктивні процеси, що зумовлені кардинальними змінами базової основи існування суспільства, мають яскравий правовий прояв, що простежується в змінах не лише у змісту основних правових понять, категорій, але й у їх функціональних призначеннях, які трансформують нормативні, суб'єктивні, інтелектуально-психологічні, діяльнісні і результа-тивні складники правової системи теперішнього світу [1]. Трансформаційні процеси у національній системі права, які відбуваються у часи глобалізації, дають нову можливість пізнання права та дозволяють спостерігати перспективи його розвитку, а як наслідок і суспільства взагалі. Тому що національна правова система і є правовою системою окремого суспільства з своєю соціальноекономічною, політичною, культурною своєрідністю. Цінність якої є відображення єдності суспільства та одного з проявів державного суверенітету країни [2, с. 64]. Також, слід зазначити, що пов'язані з глобалізацією перетворення торкаються питань ідентифікації нації. Стає питання, що проголошення деяких універсальних детермінантів «загальнолюдських цінностей» не завжди є доречним у зв'язку з тим, що не враховують особливості менталітету і правової культури, що були сформовані з давніх часів [3].

Здійснюючи дослідження мікрорівня правової глобалізації необхідно звернути увагу на наявність індексів (кількісних показників), які визначають стан національної правової системи. Мова йде про індекс рівня глобалізації різних країн (котрий кожен рік складає Швейцарський економічний інститут) у розрізі її окремих компонентів, з метою зробити оцінку масштабу інтеграції цієї чи іншої країни у світовий простір і у порівнянні різних країн за їх складниками. У 2017 році Україна за рейтингом була на 45 місці з індексом 70,24 [4]. Слід зазначити, що оцінювання глобалізованості правової системи

держави може бути здійснено за показниками, які відносяться до окремих правових явищ, інститутів, процедур. Раз на декілька років міжнародною недержавною організацією The World Justice Project проводяться глобальні дослідження з визначенням відповідного рейтингу країн світу за показниками забезпечення ними правового середовища, яке базується на універсальних принципах верховенства права, – індекс верховенства права. Розраховується цей індекс на підставі даних, що були отримані з експертних джерел і результатів опитувань суспільної думки в країнах, щодо яких проводиться аналіз.

Індекс складається зі 47 змінних, які дають характеристику рівню розвитку правового середовища та законодавчої практики в державах світу та об'єднані у вісім контрольних показників: 1) обмеження повноважень інститутів влади; 2) відсутність корупції; 3) порядок і безпека; 4) захист основних прав; 5) прозорість інститутів влади; 6)

За останніми підрахунками у рейтингу країн світу за індексом верховенства права наша країна посіла 77 місце серед 113 країн із показником 0,50 [5].

Сучасну глобалізовану правову систему – можна вважати перехідним станом, тому що, з одного боку, є присутність значних показників (кількісних та якісних) процесів правової глобалізації, а з іншого – бачимо присутність невизначеності чи суперечливості подальшого розвитку, в наслідок чого може статися перехід до іншої якості, в цілому, правової системи, як до глобалізованої, так і локалізованої (наприклад, правові системи Гонконгу, Сінгапуру, Естонії, Латвії, Литви, а також України, Грузії);

Підсумовуючи вище викладене можна зробити висновок про роль національного права України. Тож зазначимо, що для України правова глобалізація це:

- складова частина загального процесу суспільного перетворення, зумовлене чинниками історичного, політичного, економічного, культурного характеру;
- прояв неоднорідності та суперечливості соціальних процесів усередині держави та її політики у міжнародному просторі;
- об'єктивний процес, що діє як каталізатор у розвитку національної правової системи;
- характеристика взаємозв'язку та взаємодії національного та міжнародного права;
- детермінанта формування якісного та збалансованого національного законодавства як необхідної умови суспільного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Хаустова М. Г. *Тенденції розвитку права в умовах глобалізації Проблеми законності*: 2013. 3-15 с.
2. Правові системи сучасності. Глобалізація. Демократизм. Розвиток/ за ред. Журавський В.С., Інтер, 2003. 64 с.
3. Сидоренко О. О. *Правова система України в контексті глобалізації; Теорія і практика*

правознавства., 2016 URL:http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2016_1_6.

4. Индекс глобализации стран мира по версии КОФ – информация об исследовании. URL: <http://gtmarket.ru/ratings/kof-globalization-index/info>.

5. Индекс верховенства закона в странах мира. URL:<http://gtmarket.ru/research/rule-of-law-index/info>.

РАГІМЛІ Захра,

здобувач вищої освіти другого курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

ЮНІНА Марина,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

РІВНІСТЬ ПРАВ ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК У СФЕРІ ПРАЦІ

Сьогодні для України так і для багатьох інших країн світу актуальною є тема забезпечення рівних прав для жінок та чоловіків у сфері праці.

На ринку праці України виявлено великі відмінності між чоловічою та жіночою зайнятістю. Найбільш високооплачувана галузь зайнята чоловічою робочою силою. Жінки завжди мали статус меншини з точки зору можливостей працевлаштування, законних прав, системи освіти, політичної влади та впливових посад.

Ст.1 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» визначає, що рівні права жінок і чоловіків — відсутність обмежень чи привілеїв за ознакою статі. Згідно умов статті 17 цього закону жінкам і чоловікам забезпечуються рівні права та можливості у працевлаштуванні, просуванні по роботі, підвищенні кваліфікації та перепідготовці.[1]

Незважаючи на це, роботодавці в оголошеннях про доступні вакансії вказують вимоги до статі, віку, по-різному ставляться до працівників-чоловіків та працівників-жінок, у межах однієї сфері діяння чи професії чоловікам більше виплачують заробітну плату, ніж жінкам(в середньому, чоловіки отримують на 10-40% більше, ніж жінки).[4]. І пояснюється це тим, що у жінок нижчий рівень освіти, але у багатьох країнах рівень освіти жінок вищий, але платять їм все одно менше. Як правило, жінки старанніші та відповідальніші за чоловіків, тому це не можна пояснити інакше як